

Aanvulling op het gestelde over het scheiden van katten

in Rapport 428 van de WUR (Scheiden van Dieren), januari 2011.

Kittens van **huiskatten** dienen *niet* voor de leeftijd van 9 weken uit het nest c.q. bij de moeder te worden weggehaald, dit met het oog op de immuniteits-ontwikkeling en de ontwikkeling van het soort-eigen gedrag (zie document Scheiden doet lijden, www.huisdieren.nu).

Ook de **European Advisory Board on Cat Diseases (ABCD)** adviseert enten vanaf 8 à 9 weken (met daarna een vervolgtraject van entingen). Dit omdat het immuunsysteem in de periode daarvoor nog onvoldoende in staat is om zelf genoeg antistoffen aan te maken. Bovendien, omdat de aanwezige maternale antistoffen het entvirus uit de circulatie halen, wordt de weerstand tegen de endemische variant van het virus verlaagd en blijft er minder entmateriaal om het immuunsysteem tot de aanmaak van eigen antistoffen te prikkelen. Daarmee zijn de kittens niet alleen acuut minder- of zelfs onbeschermd, ze bouwen zelf ook onvoldoende (of helemaal geen) bescherming op. Daarnaast kan een enting ook tijdelijk ziekteverschijnselen veroorzaken, waardoor het scheiden direct na de enting een extra verhoogde kans op ziekte geeft.

Kittens die (gevacineerd en wel) met 7 weken uit hun nestomgeving worden weggehaald, worden op de meest kwetsbare leeftijd uit hun vertrouwde microbiële milieu gehaald en hebben op dat moment weinig tot geen antistoffen tegen onder andere kattenziekte en niesziekte. De overplaatsing veroorzaakt stress voor deze kittens. Stress is bij katten een belangrijke oorzaak van 'ziek worden' (een verminderd functioneren van het immuunsysteem).

Alle organisaties van raskattenfokkers kiezen op basis van hun ervaringsdeskundigheid om diezelfde redenen voor een scheidingsleeftijd van 13 weken. Bij raskatten zien we vaak dat tengevolge van de toegepaste inteelt en overselectie het immuunsysteem trager of minder goed werkt waardoor kittens doodziek kunnen worden of zelfs dood gaan bij enten vóór de leeftijd van 9 weken. Vandaar dat de rasverenigingen ervoor kiezen, de respons van de kittens op de tweede enting (bij twaalf weken) bij de fokker af te wachten voordat de kittens naar hun nieuwe eigenaren gaan.

In Zweden en Denemarken, twee EU landen, is de leeftijd waarop kittens van de moeder gescheiden mogen worden wettelijk vastgesteld op 12 weken. In beide landen staat de Dierenbescherming volledig achter dit besluit: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=127877>

Ter zijde wordt in **rapport 428 van de WUR** bij de keuze voor een minimale scheidingsleeftijd van 7 weken verwezen naar de uitzonderingen (de zwerfkittens, de ernstig zieke moederdieren en de extreem slechte leefomstandigheden voor de kittens). In al die gevallen waar het welzijnsbelang van het individu aan de orde is, geldt geen enkele wettelijke regel meer. Dan wordt het de keuze tussen het toepassen van de wettelijke regel tot de dood (van het dier) er op volgt, of kiezen voor de belangen van het individu. Dan kan zelfs scheiden bij nul dagen een redelijke optie zijn. Het lijkt dan ook weinig relevant om deze uitzonderingen te betrekken in het vaststellen van de regel.

In **rapport 428 van de WUR** wordt melding gemaakt van de EU-regeling betreffende 'katten gehouden als proefdier' (Commission of the European Communities, 2007). Daar wordt scheiding bij een leeftijd van 7-9 weken geadviseerd. Deze verwijzing is absoluut niet relevant omdat het vrijwel uitsluitend SPF-katten (Specified Pathogene Free) betreft. De tijd dat katten op de conventionele manier (vergelijkbaar met de hobbykattenhouderij) als proefdier werden gefokt en gehouden hebben we al in de tachtiger jaren van de vorige eeuw achter ons gelaten.